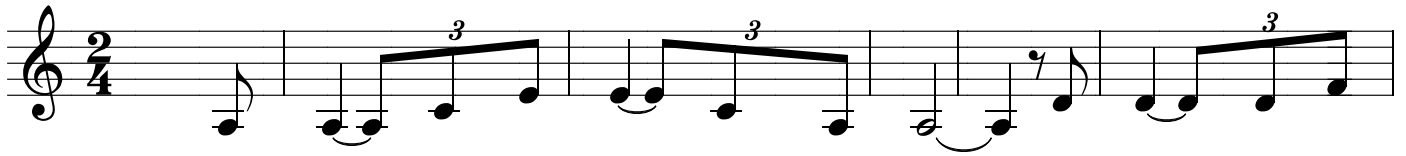

THEO DẤU CHÂN NGƯỜI 1

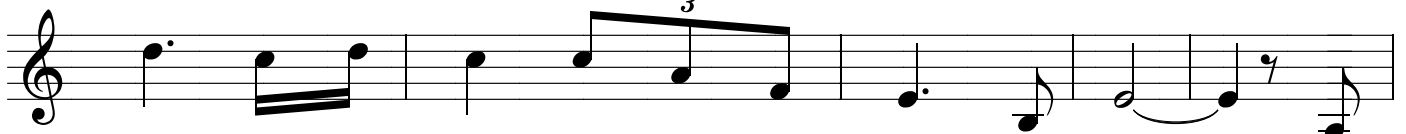
HỒNG BÌNH

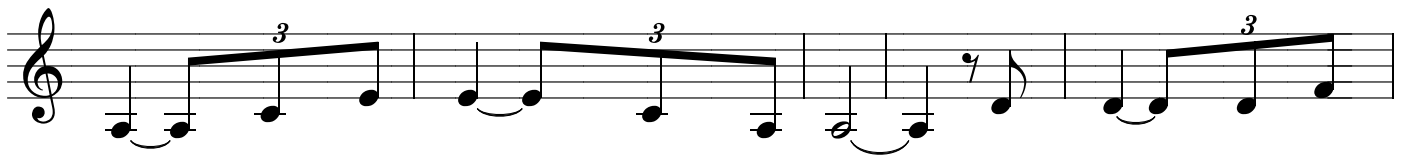
1. Một lần Người đuổi sức thân rã rời, lực tàn Người ngã
2. Từng ngày con trốn tiếng Chúa gọi mời, hững hờ lòng băng
3. Đèn châu màu đỏ thắm như gọi mời, dừng lại trần thế

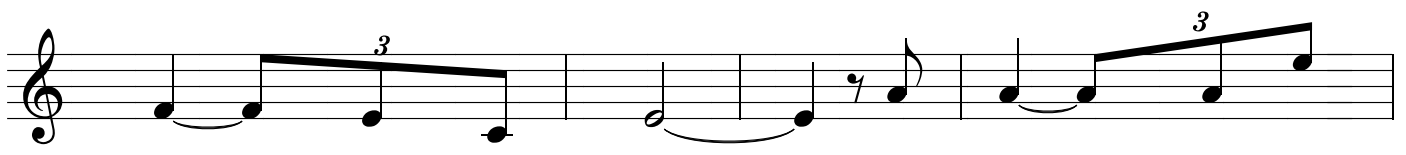
xuống thân tả toi, đòn vọt, cùng thánh giá, thịt xương
giá tim lặng câm. Vạn lạy! lạy Chúa hỡi nguồn yêu
hỡi mau dừng chân; dừng lại trần thế hỡi mà trông

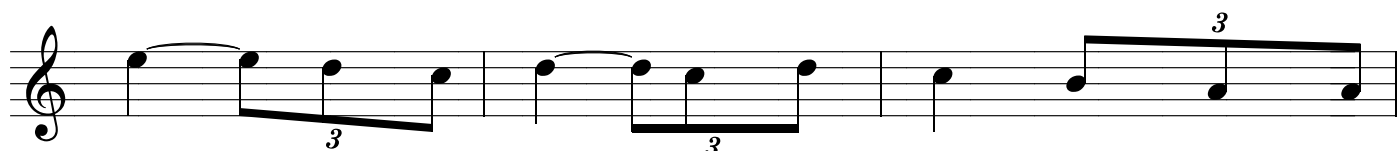
tan, ôi vết thương ôm trọn hình hài của Chúa Và
thương xin xót thương thân con một đời phản trắc, từng
xem ai đã yêu nhân loại tội tình bằng Chúa; để

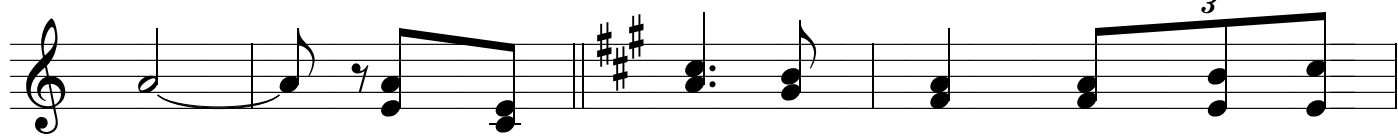
kìa, Người gắng sức đứng dậy rồi, mệt nhòa Người cố
ngày con cất bước trên đường đời, một ngày con ngã
rồi mau đáp tiếng Chúa gọi mời, vào đời làm nhân

đứng thân vẹo xiêu. Trời chiều bùng ánh
xuống buông bàn tay. Lạy Ngài nguyện hãy
chúng cho tình yêu, mời gọi cả thế

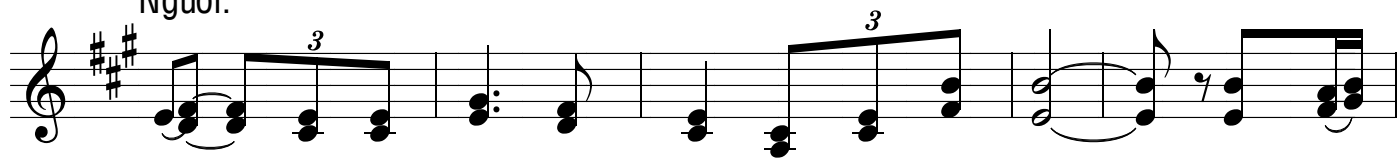

nắng, Chúa vì yêu ôm khổ đau cô độc một
đến đưa bàn tay, xin xót thương con phận làm
giới phút trăm tư, đừng bước chân xin gặp được

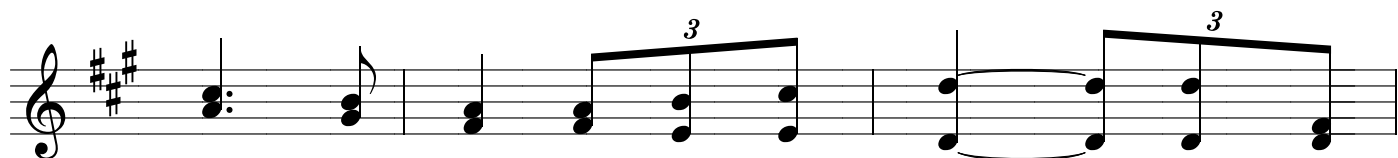

mình. Ôi lạy Chúa, xin đừng nhìn con thế
người.

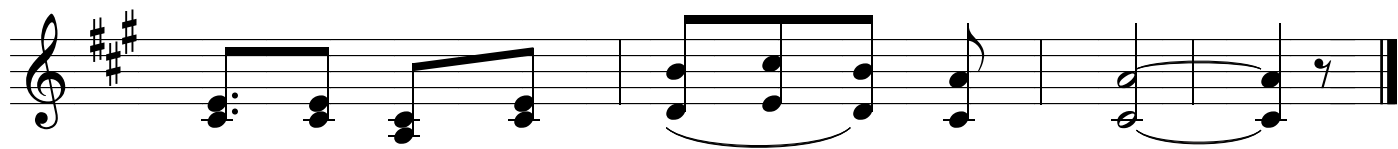
Người.

nữa, vì tình yêu của Ngài ngập tràn trên con ! Ôi lạy

Chúa, xin Ngài dìu con chiến đấu, suốt cuộc

đời bây giờ cho đến tận cùng.